

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sudu toga suda Studenku Vuleti, uz sudjelovanje sudske zapisničarke Nataše Rogošić, u upravnom sporu tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupano po opunomoćenici Marini Kedžo, odvjetnici u Splitu, Dražanac 3A, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, zastupanog po opunomoćeniku Tomislavu Gudelju, dipl. iur. i zaposleniku, prema generalnoj punomoći pohranjenoj u Uredu predsjednika pod brojem 39 Su-293/2014, radi porezne zastare, nakon neposredne i javne rasprave, zaključene 04. svibnja 2018. godine, u prisutnosti stranaka, 14. svibnja 2018. godine,

presudio je

1. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/17-01/618, URBROJ: 513-04/17-2 od 16. listopada 2017. godine,

2. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, Ispostava Trogir, Klasa: UP/I-416-01/17-01/46, Urbroj: 513-07-17-29-10/17-2 od 31. svibnja 2017. godine, te se predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

U pravovremenoj tužbi, podnesenoj protiv rješenja tuženika, Klasa: UP/II-410-23/17-01/618, URBROJ: 513-04/17-2 od 16. listopada 2017. godine, tužitelj osporava zakonitost rješenja, te je u bitnom naveo: da tužbu podnosi zbog bitne povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog prava; da obrazloženje rješenja ne sadrži razloge zbog kojih nije uvažen zahtjev tužitelja i da ne sadrži porezne propise i razloge donošenja odluke. Navodi da presudom Visokog upravnog suda broj Us-702/11-3 od 21. kolovoza 2014. godine nije poništen porezni obveznik R.L.E. t.p. (tužitelj), a niti njegov porezni status, već da je istom presudom poništeno utvrđeno da je porezno tijelo zakonito poništilo OIB tužitelja. Ističe da nikada nije poništen upis tužitelja u Registar Trgovačkog suda u Šibeniku, niti je poništen porezni status tužitelja; da je kod odlučivanja o zahtjevima tužitelja iste trebalo odbacivati, jer se ne radi o jednom poreznom obvezniku, jer se o istom vode tri različite porezne evidencije za Mirka Rapića s njegovim OIB-om: 74856995382 i to : evidencija R.L.E. t.p.; evidencija Mirka Rapića vlasnika obrta i evidencija Mirka Rapića građanina, a da sva trojica imaju isti OIB; da tuženik utvrđuje da

Mirko Rapić posluje pod tvrtkom R.L.E. t.p. ali da se ne očituje koji Mirko Rapić (da li obrtnik, građanin ili t.p.); da se u označenoj presudi Visokog upravnog suda navodi da se na trgovca pojedinca sukladno Zakonu o trgovačkim društvima, mjesna nadležnost t. p. utvrđuje prema sjedištu, a ne prema prebivalištu trgovca pojedinca; Navodi da ukoliko bi se radilo o jednom poreznom obvezniku, da bi se radilo o poreznom obvezniku R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić t.p., Drniš, Krš 2, a ne Mirku Rapiću iz Ljubitovice, Rapići 12/a; da nije točan navod iz obrazloženja osporenog rješenja da je prvostupanjsko tijelo na poreznoj kartici knjižilo zaduženja, jer je tužitelj na dan 09. veljače 2015. godine imao preplatu u iznosu od 456.853,18 kuna. Predložio je da se poništi osporeno i prvostupanjsko rješenje, te da Sud utvrdi da je nastupila relativna i apsolutna zastara prava poreznog tijela na utvrđivanje poreza i doprinosa i drugih javnih davanja, podredno da se poništi osporeno rješenje tuženika i da se tuženiku naloži da novim rješenjem odluči o žalbi tužitelja na način da žalbu uvaži i rješenjem utvrdi da je nastupila relativna i apsolutna zastara prava poreznog tijela na utvrđivanje poreza, doprinosa i drugih javnih davanja.

Tuženik je odgovorio na tužbu, u kojoj navodi da tužba nije osnovana i da u cijelosti ostaje kod drugostupanjskog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Osporenim rješenjem tuženika od 16. listopada 2017. godine, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostava Trogir, Klasa:UP/I-416-01/17-01/46. Urbroj: 513-07-17-29-10/17-2 od 31. svibnja 2017. godine, u predmetu utvrđivanja nastupa zastare prava na utvrđivanje poreza i doprinosa.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem obijen je zahtjev poreznog obveznika Mirka Rapića iz Ljubitovice, Rapići 12/a R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, t. p. koji je podnesen dana 26. svibnja 2015.; 01. lipnja 2015.; 02. siječnja 2016.; 09. siječnja 2017. i 02. siječnja 2017. godine u kojim traži utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata.

Opunomoćenica tužitelja je tijekom upravnog spora sudu dostavila tri podneska i to: podnesak od 07. studenog 2017., 16. travnja 2018. i 27. travnja 2018. godine uz koje su priloženi prilozi, a u kojima ostaje kod navoda tužbe ali ističe nove stvari koje po ocjeni suda nisu vezana uz predmet spora, radi čega su ispušteni.

Na ročištu za raspravu održanom pred ovim sudom 04. svibnja 2018. godine opunomoćenica tužitelja iskazala je da u svemu ostaje kod sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i svih podnesaka koji su dostavljeni sudu i tuženiku. Ističe da je u ovoj upravnoj stvari tj. pitanju zastare utvrđivanja porezne obveze sud već odlučivao u upravnom sporu poslovni broj UsIpor-60/16 na način da je poništio osporavana rješenja, predmet vratio na ponovni postupak a da je u ponovnom postupku doneseno prvostupanjsko i drugostupanjsko rješenje, te da u ponovnom postupku porezno tijelo nije postupilo po presudi, već da se provodi izvršenje obveze suprotno onom što je sud ukazao. Navela je da se o navedenom tužitelj detaljno očitovao u žalbi na prvostupanjsko rješenje, te da se iz sadržaja žalbe može utvrditi pravo stanje stvari.

Opunomoćenik tuženika iskazao je da ostaje kod odgovora na tužbu, odnosno obrazloženja osporavanog rješenja, te da sud temeljem stanja spisa odluči o tužbenom zahtjevu na način da isti odbije u cijelosti kao neosnovan.

U dokaznom postupku čitana je tužba, osporeno rješenje od 16. listopada 2017. godine, odgovor na tužbu, podnesci tužitelja od 07. studenog 2017, 16. i 27. travnja 2018. godine, te se pregledao cjelokupni sudski spis, kao i spis upravnog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti osporenog rješenja, odnosno da li je prvostupanjskim rješenjem zakonito odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, prema tužiteljevom zahtjevu.

Presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8 UsIpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine donesenoj u upravnom sporu istih stranaka i u istoj upravnoj stvari (utvrđivanja porezne zastare), poništeno je ranije osporeno rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, Urbroj: 513-04/16-2 od 07. srpnja 2016. godine, te rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, Klasa:UP/I-416-02/15-01/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 07. prosinca 2015. godine, te je predmet vraćen prvostupanjskom poreznom tijelu na ponovni postupak. Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbačen je zahtjev tužitelja za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i duga doprinosa za mirovinske i zdravstveno osiguranja iz razloga da ne postoje pravne pretpostavke za pokretanje postupka.

Navedena rješenja presudom su poništena uz obrazloženje da spisu tuženog tijela nisu priložene sve isprave potrebne za utvrđivanja svih činjenica neophodnih da bi sud mogao razmotriti tužbeni zahtjev i utvrditi utvrđivanje koje zastare tužitelj traži i da li je zahtjev za utvrđivanje zastare osnovan. U obrazloženju iste presude sud je utvrdio da spisu tuženog tijela nisu priloženi zahtjevi tužitelja kojim je tražio utvrđivanje zastare, kao ni rješenja Porezne uprave od 12. lipnja 2015., 16. lipnja 2015. i 30. lipnja 2015. godine, radi čega se nije moglo utvrditi pravo stanje stvari u pogledu zastare.

U obrazloženju osporenog rješenja od 16. listopada 2017. godine se navodi da je porezni obveznik Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići 12/a R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova t.p. OIB:74856995382, dana 26. svibnja 2015., 01. lipnja 2015., 02. siječnja 2016., 09. siječnja 2017. i 02. siječnja 2017. godine podnio zahtjev u kojem traži utvrđivanje zastare prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe.

U obrazloženju osporenog rješenja tuženik navodi da je porezno tijelo uvidom u dokumentaciju kojom je raspolagalo utvrdilo da se sva zaduženja koja se vode na knjigovodstvenoj kartici tužitelja i to po svim osnovama navedenim u istom rješenju, odnose na zaduženja koja su knjižena temeljem obrazaca podnijetih od strane poreznog obveznika a koji obrasci su podnijeti za razdoblja prije podnošenja prvog zahtjeva za zastaru prava na utvrđivanje; da je iz raspoloživih spisa vidljivo da je porezno tijelo prema izvješćima o novoutvrđenim obvezama u postupku nadzora Službe za nadzor Područnog ureda Dalmacija za 1999., 2000., 2001., 2002., 2008., 2009. i 2011. godinu evidentiralo na knjigovodstvenoj kartici tužitelja promjene na računima po svim navedenim osnovama duga.

Iz spisa upravnog tijela proizlazi: da je tužitelj R.L.E. t.p. iz Drniša, Krš 2, MB: 2122227, OIB: 69485909168, Poreznoj upravi, Područnom uredu Dalmacija, Ispostavama Trogir i Drniš, dana 01. lipnja 2015. godine podnio zahtjev za utvrđivanje nastupa relativne i apsolutne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, prava na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, zastaru naplate poreznog duga po svim osnovama. U navedenom zahtjevu tužitelj navodi da je nastupila apsolutna i relativna zastara prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze. U zahtjevu se ne navodi o kojim se točno obvezama radi (ne navodi se osnova duga, na što bi se obveze odnosile-na koju vrstu poreza i javnih davanja se odnose obveze čiju zastaru traži, niti razdoblje- godinu za koju se obveza odnosi).

Dana 05. lipnja 2015. godine kod poreznog tijela zaprimljena je Dopuna prijedloga za zastaru predanog 01. lipnja 2015. godine u kojem se ne navodi o kojim se točno obvezama radi (ne navodi se osnova duga, na što bi se obveze odnosile-na koju vrstu poreza i javnih davanja se odnose obveze čiju zastaru traži, niti razdoblje- godinu za koju se obveza odnosi).

Tužitelj je dana 02. siječnja 2016. godine poreznom tijelu dostavio (putem pošte) zahtjev za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata, te zastaru prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prema evidenciji Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostava Trogir, Ispostava Knin, porezno mjesto Drniš, te zahtjev za otpis svih poreznih obveza za koje je nastupila relativna i apsolutna zastara. Tužitelju ni u ovom zahtjevu ne navodi o kojim se točno obvezama radi (ne navodi se osnova duga, na što bi se obveze odnosile-na koju vrstu poreza i javnih davanja se odnose obveze čiju zastaru traži, niti razdoblje- godinu za koju se obveza odnosi).

Pregledom spisa utvrđeno je da istom nije priložen zahtjev za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreza od 09. siječnja 2017. godine, iako se u obrazloženju osporenog rješenja navodi da je tužitelj isti zahtjev predao poreznom tijelu.

Nadalje pregledom spisa utvrđeno je da je dana 02. siječnja 2017. godine tužitelj putem pošte poreznom tijelu dostavio zahtjev za utvrđivanje zastare i zahtjev za otpis.

Spisu upravnog tijela priložen je podnesak tužitelja od 08. lipnja 2017. godine kojim tužitelj povlači prijedlog za zastaru koji je predan dana 01. lipnja 2015. godine.

Pregledom tužiteljevih zahtjeva za utvrđivanje zastare (onih koji su priloženi u spisu) utvrditi je da tužitelj traži utvrđivanje nastupa relativne i apsolutne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze kao i zastaru prava na naplatu poreznog duga po svim osnovama prema evidenciji Porezne uprave te otpis duga.

Tužitelj u svojim zahtjevima za utvrđivanje zastare ne precizira o kojim bi se obvezama radilo (osnovu duga) o kakvom se poreznom dugu radi i za koju godinu. Isto tako nije vidljivo da li je porezno tijelo poduzimalo neke radnje u smislu utvrđivanja odnosno naplate duga.

Stoga. Sud smatra da su zahtjevi za utvrđivanje zastare neprecizni, neodređeni odnosno paušalni.

Naime, prema mišljenju Suda zahtjev za zastaru treba biti sačinjen tako da je iz zahtjeva vidljivo za koji dug se traži zastara, pritom je potrebno navesti osnovu duga, razdoblje (godinu) za koju se dug odnosi, kao i visinu duga.

Navedeni stav dat je u presudi Upravnog suda Republike Hrvatske (sada Visokog upravnog suda RH), poslovni broj: Us-11798/2008 od 03. veljače 2011. godine.

S obzirom da su tužiteljevi zahtjevi za utvrđivanje zastare neodređeni u smislu naprijed iznesenog stava, porezno tijelo je odlučujući o zahtjevima tužitelja zbog nepreciznosti zahtjeva od tužitelja trebalo zahtijevati da zahtjeve za utvrđivanje zastare precizira u smislu naprijed navedenog stava, jer i kod donošenja odluke o zahtjevu za utvrđivanje zastare porezna tijela se trebaju pridržavati zauzetih stavova VUS-a.

Međutim, prvostupanjsko porezno tijelo postupajući po zahtjevima tužitelja se upustilo u meritum stvari tj. da li je zastara nastupila, te je prvostupanjskim rješenje odbilo zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare uz obrazloženje da zastara nije nastupila, bez navođenja podataka o svakoj od obveza-dugu (osnova duga, razdoblje na koje se dug odnosi, iznos dug).

Radi navedenog, a obzirom da su tužiteljevi zahtjevi za utvrđivanje zastare nepotpuni i neprecizni, te s obzirom da u spisu dostavljenom od tuženika ne prileže sve relevantne isprave, potrebne za rješavanje ove upravne stvari, te kako ni osporena rješenja ne sadrže precizne pojedinačne podatke za svaku obvezu-dug, Sud nije u mogućnosti ispitati tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare porezne obveze.

Slijedom navedenog osporena rješenja se ne mogu ocijeniti zakonitim.

Kod ovakvog stava Suda ostali prigovori tužitelja nisu razmatrani, jer ne utječu na donošenje drugačije odluke.

Radi navedenog, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10,143/12,152/14 i 29/17,dalje: ZUS-a), valjalo je poništiti osporeno rješenje i prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

U postupku nakon ove presude prvostupanjsko tijelo će obzirom na izloženo stanje spisa donijeti novo rješenje kojim će odlučiti o tužiteljevom zahtjevu za utvrđivanje zastare u skladu s odredbom članka 81. stavak 2. ZUS-a, vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda.

U Splitu, 14. svibnja 2018. godine

S U D A C

Studenko Vuleta, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba, u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpavka iste, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, putem ovog suda pisano, za Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 66. st. 1. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje presude (čl.66.st.5 ZUS-a).

za točnost otpavka-ovlašteni službenik

Nataša Rogošić